

Csukás István: Nyár a szigeten
részlet

Az evező remekre sikerült. Palánk Géza a villás ág végét sűrűn befonta gallyal, olyan lett, mint egy lapát. Bádogos mellette guggolva figyelte, izgett-mozgott, csettintgetett, egy gondolat motoszkált a fejében. Végre, mikor kész lett az evező, kibökte:

– Nem lehetnék én a követ? Még sohasem voltam követ!

Palánk Géza nézte az izgő-mozgó Bádogost.

– Rendben van – mondta komolyan. – Te leszel a meghatalmazott követ. El is indulhatunk. Mindjárt dél lesz.

Beszóltak Cseppcsányiért, leballagtak a Titkos öbölbe, és hajóra szálltak.

Szépen csorogtak lefelé a sodrással, az új evező nagyon használhatónak bizonyult. A parton egy bokorhoz kötötték a fatörzset, Palánk Géza az új evezőt bedugta a bokorba, és elindultak a tábor felé.

A gátör házánál megálltak. A ház üres volt, a kalap a fán lógott.

Palánk Géza eligazította Bádogost.

– Odamész hozzájuk, köszönsz, és bejelented, hogy te vagy a követ!

Bádogos bólogatott.

– Viselkedj nagyon komolyan, és el ne áruld a szigetet! Elkéred a kosztpénz felét, és megjegyzed, hogy nem muszáj nagydobra verni a szigetre költözést. Világos?

Bádogos újra bólintott.

– Mi óvatosan követünk, és a kompnál találkozunk. Utána elmegyünk bevásárolni.

Bádogos kemény léptekkel elindult a tábor felé. Erősen törte a fejét útközben, mert elhatározta, hogy egy hatásos mondattal kezdi majd a beszédét. Egy olyan mondattal, amely mellbe vágja őket.

A táborhoz ért, megállt és köhintett.

Tukáék a sátor előtt álltak, és kérdően néztek Bádogosra.

Bádogos sejtelmes hangon kezdte:

– A követ minden követ követ!

Szinyák megrázta a fejét, mint akinek víz ment a fülébe, és most nem hall jól.

– Hogy tetszett mondani?

Bádogos rezzenéstelen arccal megismételte:

– A követ minden követ követ!

– Rendben van – szólalt meg Szinyák faarccal. – Halljuk a következő mondatot, hátha annak lesz értelme!

– Kéretik a kosztpénz fele! – folytatta Bádogos

– Na, ennek már van értelme! – állapította meg Szinyák.

– És nem kell a nagydobot verni! – fejezte be Bádogos a szónoklatát.

– Kettő : egy! – állította be a végeredményt Szinyák. – Két mondat közül egy érthető. Nem is olyan rossz arány!

Tuka nézte a mereven álló Bádogost, majd bement a sátorba, kihozta a pénzt, és odaadta.

– Nem féltek ott egyedül? – kérdezte. Bádogos némán megrázta a fejét.

– Na jó – mondta Tuka. – A pénzt osszátok be! Bádogos biccentett, és elmasírozott a komp felé.